

Buestikka

MELDINGSBLAD FOR NORGES BUESKYTTERFORBUND

18. årg.

Nr. 6

August-92

**Wenche Hess – 1267 poeng.
Ny norsk seniorrekord på Akkerhaugen!**

Redaksjon:
Norges Bueskytterforbund
Hauger Skolevei 1, 1351 Rud
Postgirokonto: 0806 3075710
Bankgirokonto: 5134.06.05997

Redaktør:
Morten B. Wilmann. Tlf. (02) 87 46 00

Bladet utkommer med 10 nummer
årlig med unntak av januar og juli.
Utsendelse ca. 15. i måneden.

Årsabonnement: Kr. 80,-

Stoff må være redaktøren i hende
senest den 25. i måneden før bladet
sendes ut.

Annonsestatter: 1/1-side kr. 500,-
1/2-side kr. 250,-
1/4-side kr. 125,-

Stevneannonser: Halv pris

Innholds- fortegnelse

	Side
Redaktøren	2
Felt-VM	3
Åpent brev til NBF	9
Kjøp & Salg	9
Martinus nr. 7 iEM	10
Nordisk Mesterskap på Karmøy	13
«Turnier der Nationen» – av Håkon	16
Stevneannonse	20
Alkohol?	21
Juniører på Tysklands-tur	22
Landskampseier mot Sverige!	24
Jakt- og feltkurs i Åfjord	25
Nordic Junior-cup – av Kjell Bøe	27
Dommeren! – av Per Bolstad	30
Småplukk	33

REDAKTØREN

I skrivende stund er de første resultater begynt å komme inn fra sommer-OL i Barcelona – der vi dennegang har fått med én deltaker; Martinus Grov. Vi satset lenge på også å få med to andre skyttere med tanke på lagkonkurransen, men etter EM på Malta fant man det riktig ikke å innstille på dette – vi har ikke tre skyttere som kan dokumentere muligheter for en topplassering som lag i OL. Martinus sine gode resultater har imidlertid utvilsomt hevet det generelle nivået her hjemme betraktelig, men de andre skytterne mangler jevnheten og sikkerheten foreløpig – noe som vil komme med fortsatt seriøs satsing. Seriøse må vi også være som forbund – og så får vi heller tåle at andre idretter får med utøvere uten muligheter for topplasseringer. På sikt tror vi at vår nøkterne holdning blir vassatt.

I mellomtiden gleder vi oss over en praktfull måte å tenne den olympiske ild (burde være fast innslag) og håper at Martinus når opp mot sitt aller beste.

Jeg har satt av en liten notis i bladet til «siste nytt fra OL».

Felt-VM i Nederland ga ingen norsk finaleplass

Turen startet mandag morgen, tidlig – meget tidlig, men alle stilte i god tid på Fornebu, Det var Torbjørn (Ask), Terje (Bøe), Jan (Stensby), Øistein (Bråthen) og som lagleder Per (Bolstad). De to førstnevnte skulle representere Norge i compoundklassen, Jan Øistein i fristil, og undertegnede hadde også oppgaver i den internasjonale feltkomiteen ved siden av jobben som lagleder.

Turen til Amsterdam med flyet gikk fint, men togruten vi hadde fått tildelt, stemte ikke, og i tillegg hadde det nederlandske togselskapet problemer som vi kjenner fra Østfoldbanen; kjøreledninger som ikke henger der de skal, hvilket medførte en liten sightseeing i Holland og dertil forsinkelse til Maastricht.

Grunnet den tidlige starten, satt de fleste av oss og slumret den første timen på toget, inntil en eller annen utbrøt: «se på den båten!». Ikke noe spesielt med en båt, sier du – men denne båten måtte vi titte opp på, ikke fordi den var stor, men fordi at kanalen den seilte på lå 3 m høyere enn jernbanelinjen! At Nederland var flatt fikk vi virkelig på denne turen, men at hele Nederland er flatt, stemmer ikke – noe jeg skal komme tilbake til senere.

Da vi ankom Maastricht ble vi hentet av arrangørene og kjørt til treningsbanen, som var banen til en lokal klubb. En meget bra plass, med eget klubbhus hvor man kunne skyte gjennom store glugger på permanent oppsatte matter – hvilket dog ikke var nødvendig på denne årstiden. I klubbhuset hadde de også en liten bar mad alle rettigheter som vi forstod var i flittig benyttet – under vanlig trening og konkurranse. Den

var ikke så mye benyttet av de skytterne som skulle delta på VM!

Ved ankomsten fikk vi et nytt problem. Det viste seg at det hotellet vi egentlig skulle bo på, ikke lenger var med på listen over aktuelle hoteller, hvilket medførte at tidligere telefonnummer osv. (for de der hjemme) måtte forandres, noe som var problematisk ettersom vi ikke hadde tilgang til telefon eller fax. på sekretariatet, og som det viste seg etter hvert, kun hadde tilgang til én telefon der vi skulle bo.

Etter å ha blitt lovet transport til vårt hotell et-hundre og elleve ganger, fikk vi til slutt ordnet transport med Italias lag. De hadde egne biler med plass nok til oss – og de bodde på det samme hotellet. Stor var vår undring da vi ved ankomsten til hotellet opplevde at italienerne løp fra bilene for å komme først inn. Senere oppdaget vi hvorfor – vi hadde toalett og dusj på gangen, og alle var ivrige etter å komme først i køen!

Hotellet var et lite «familie» hotell, hvor service og mat viste seg å være upåklagelig, bortsett fra kampen om dusjen.

Tirsdagen gikk til vanlig trening og sjekk av utstyr, men allerede her opplevde vi at når det gjaldt transport, fikk vi ordne oss selv, hvilket medførte at vi pratet med italienerne, og så var den saken løst! Etterhvert ble vi så kjent med disse at vi på spøk ble anerkjent som medlemmer av deres lag! Usedvanlig hyggelige mennesker, hjelpsomme og trivelige, alle sammen.

Onsdagen var offisiell trening og åpningsseremoni i Margraten – en liten landsby som var offisiell arrangørby. Ikke noe spesielt å si om åpningsseremonien, vi gikk i tog et par hundre meter –

og deretter de vanlige hilsmingstalene. Det som var «anderledes» var at de hadde en gjeng med menn utkledd i drakter fra gamle dager, som oppstilt i riktig posityr fremstod som Rembrandts berømte maleri «Nattvakten». FITAs president Jim Easton ble invitert til å stille seg opp blant nattvakten, hvoretter det ble tatt et bilde som Jim fikk utlevert på banketten.

Torsdag var offisiell trening og TK. Det eneste som hendte utenom det «normale» var at jeg fikk bli med på en liten tur til konkurransebanen. Ikke slik å forstå at jeg fikk titte på banene, men en gammel bekjent fra Holland kjørte meg ned til området hvor konkurransene skulle foregå – og hvilken overraskelse jeg fikk! Vi hadde via bekjente

fått rede på at det kunne bli litt opp og ned skyting, men det jeg her fikk se overgikk mine vildeste fantasier. Konkurransene skulle foregå i et kjempe-svært kalkstensbrudd med bare «opp og ned».

På «vårt» hotell bodde også dommere og **noen** fra det finske laget (tenk hvilket problem det medførte for den finske laglederen). De første dagene så vi imidlertid ikke mye til dommerne, hvilket vi lurte fælt på – hvor var de? Svaret fikk vi da vi langt omsider møtte Morten Wilmann, som var hoveddommer. Dommerne var opptatt med å bygge banene! Det viste seg at banene var så vanskelig lagt opp at dommerne hadde bedt om diverse forandringer, hvilket viste seg å være meget tidkrevende –

Typisk VM-mål!

også for dommerne. Det regnet også – hvilket viste seg senere, var et stort problem – ettersom banene i kalkstensbruddet gikk opp og ned hele tiden, men grunnlaget var sand – og våt sand – det er glatt det!

Fredag var første konkurransedag. Vi ankom sammen med vårt italienske «lag» i god tid til oppstilling. Og da fikk vi bekreftelsen – i bunnen på kalkstensbruddet stod et kjempestort «sirkustelt» og rundt omkring var det mer eller mindre «90 graders» (litt overdrevent) bænker hvor man kunne se noen av målene. – Vel, det er likt for alle – og skytingen begynte.

Av våre var Øistein høyt oppe en stund, men gradvis tapte han de små poengene som gir finaleplass, og da lørdagens

skyting var over hadde han plassert seg på en hederlig 11. plass. De andre Jan (27), Terje (36) og Torbjørn (46), hadde også tidvis gode resultater, men de krevende banene gjorde sitt. Poengmessig fikk de dog resultater som i norsk sammenheng er bra, men vi har fremdeles litt å hente før vi når verdenstoppen. Dog var det mange kjente navn som havnet under disse på resultatlisten. Vi så også at de ekstremt vanskelige banene medførte at kjente amerikanske proffer, som til å begynne med ledet (compound) forsvant i tåken, og fremkom en svenske og to danske som suverene vinnere – etter finalerunden.

Søndag var det finaler – denne gangen også en prøveordning med lagfinale. En skytter fra hver divisjon (fristil,

Øistein Bråten i prat med bronsevinner Göran Bjerrendal, Sverige

**Dobbelt fransk i kvinnenes fristilklasse.
Carole Ferriou på topp som i Loen.**

barebow og compound, et kvinnelag og et herrelag) skyter en pil hver mot målet – på 3 min. De får lov til å kommunisere før, mellom og etterpå, men alt innenfor 3 min. De aller fleste syntes dette var både spennende og morsomt og det er sannsynlig at lagfinalen er kommet for å bli. (Hvor er de norske barebow skytterne vi behøver til en slik finale?).

De egentlige finalene var spennende, og etter hva jeg forstår, akseptert som rettferdige, bortsett fra barebow kvinner hvor Patricia Lovell tapte gullmedaljen p.g.a. en insident som man i fremtiden vil forhinde ved å endre reglene.

Da konkurransene var over, var det medaljeutdeling – og bortsett fra at arrangørene ikke hadde det danske flagget tilgjengelig når de skulle dele ut den

1. danske gullmedaljen, gikk alt bra.

Siden var det full rulle for å nå dusjen, samt hoppe i klærne for å nå banketten. Men hvilken skuffelse! Banketten ble holdt i det tidligere omtalte «sir-kustellet», og det var ikke bra! Nærmere beskrivelse er ikke nødvendig.

Mandag igjen, og om mulig enda tidlige opp enn sist mandag for å nå flyet hjem. Alt gikk bra og glade og fornøyde ankommer vi Fornebu til riktig tid.

Konklusjon: Vi hadde en fin tur, hyggelig gjeng, resultatene noenlunde som forventet, men arrangementet som sådann kommer ikke høyt opp på listen. Faktum er, at dersom ikke dommerne med Morten i spissen hadde gjort det de gjorde med banene, ville det vært total fiasko både med løypene og alt det andre...

Per E. Bolstad

**Musikkorpset holdt stilen
– usymptomatisk for mesterskapet forøvrig.**

FINALERESULTATER:

DAMER BAREBOW:

1. Nadine Visconti, Frankrike	443	53-9
2. Pat Lovell, England	475	53-4
3. Christina Turolla, Italia	433	
4. Ulfa Holmström, Finland	420	37

MENN BAREBOW:

1. Anders Rosenberg, Sverige	523	62
2. Mats Palmer, Sverige	511	57
3. Jean F. Maranzana, Frankrike	536	55
4. Sven Anderson, Sverige	512	52

DAMER FREESTYLE:

1. Carole Ferriou, Frankrike	499	67
2. Cathrine Pellen, Frankrike	531	66
3. Judi Adams, USA	476	64
4. Carina Henriksson, Sverige	475	56

MENN FREESTYLE:

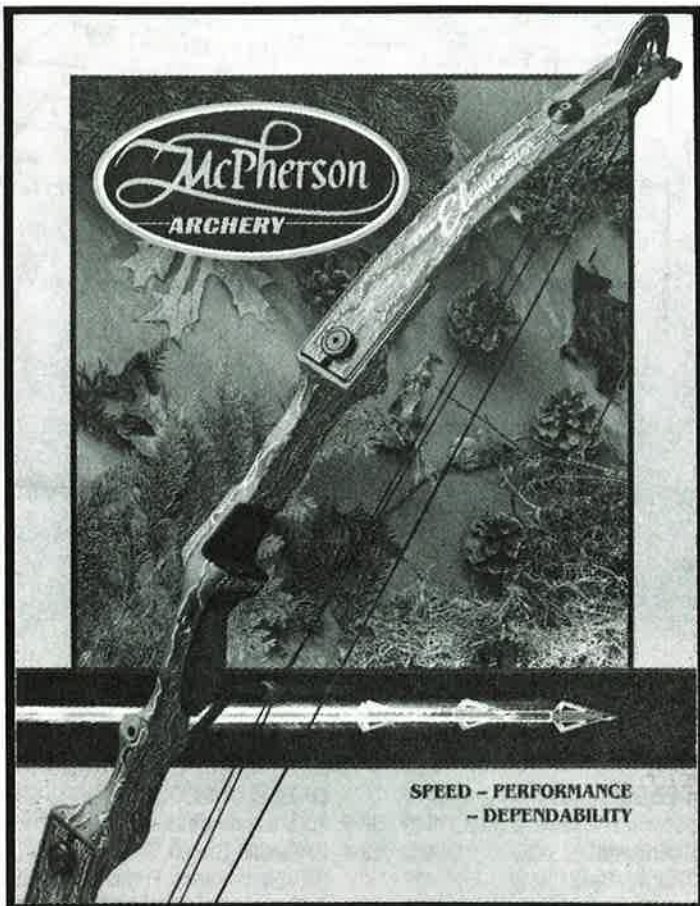
1. Jay Barrs, USA	573	73
2. Jean Paul Laury, Frankrike	554	71
3. Göran Bjerendal, Sverige	557	68
4. Allen Rasor, USA	555	65

DAMER COMPOUND:

1. Susanne Kessler, Danmark	549	69
2. Cecille Loutan, Sveits	524	66
3. Valerie Fabre, Frankrike	540	65
4. Carmen Cerotti, Italia	526	59

MENN COMPOUND:

1. Morgan Lundin, Sverige	590	78
2. Niels Baldur, Danmark	589	74
3. Paw Lassen, Danmark	582	70
4. Dominique Guyon, Frankrike	586	67

NORSK BUESPORT

c/o Roy Ove Svarstad
Havørnbrautene 32
4048 Hafrsfjord

Tlf. og fax.: 04/59 05 28

Åpningstider: Mandag – Fredag: 17.00 – 22.00

– Du må også gjerne ringe utenom disse tider.

Åpent brev til NBF

Vi er et par frustrerte jenter som nå henvender seg til dere, i håp om å møte litt forståelse.

Som dere vet er det ikke mange kvinnelige skyttere her i Norge, og de få som er, er spredt rundt omkring i hele landet. En del av oss tar sporten vår alvorlig, og prøver å satse seriøst. Men her møter vi problemer i og med at vi bor så spredt. Det er kjedelig og lite inspirerende for oss å stå på hver vår kant av landet å trene, for så å møtes kun i store konkurransesammenhenger (NM, Krystallstevnet, Akkerhaugen).

Nå lurer vi på om det ikke finnes midler i forbundet til å satse på oss jenter også. Med dette mener vi ikke bare junior, men også senior like mye. Dere må vel også tenke at noe må gjøres, ellers så står forbundet i fare for å miste sine kvinnelige skyttere.

Vi mener ikke at NBF skal spy ut penger i hytt og pine, men noe kan vel gjøres for oss også (treningsleire, samlinger osv.)? For hva er er vel en jenteleir på 6 år?? Det satses nå mye på våre gutter som også har vist meget gode resultater, men jentene må ikke glemmes. Vi er overbevist om at også vi ville kunne vise til bedre resultater dersom forbundet «backet» oss litt opp. (Kvinneutvalget – finnes det bare på papiret, eller.....???)

Hvis vi kunne komme sammen, få litt hjelp og nyttig informasjon av gode trenere, toppskyttere e.l., ville dette inspirere oss til videre satsing og dermed bedre resultater. Dette vil også skape et godt samhold mellom de som virkelig vil satse på idretten sin.

Vi forlanger ikke å få servert alt på et fat, men noe bør og må gjøres for å heve nivået på våre kvinnelige skyttere. Vi er også villige til å ta i et tak for å få satt noe i gang.

Vi håper på en positiv tilbakemelding fra forbundet.

Med vennlig hilsen

FKB (Forbigåtte (?) Kvinnelige Bueskyttere)

På vegne av styret FBK: **Lisbeth Pedersen**
Kilbotn
9438 BREIVIKA

Kristi Juhl
Nedre Toppenhaug 133
1353 BÆRUMS VERK

Kjøp & Salg

Selges: Yamaha Alpha-EX m/carbon graphite lemmer 68/44
Pris kr. 2.500,-.
Yamaha Alpha-EX skjefte - Pris kr. 800,-.
Yamaha Eolla skjefte - Pris kr. 1.700,-.

Tlf. 034-79089 Morten Bøe

Martinus ble nr 7 i EM på Malta!

Martinus sto for sin hittil største internasjonale prestasjon utendørs da han gikk til finalen (Grand FITA) i EM, der han ble nr. 7 under svært vanskelige vindforhold. (Ganger man opp vinnerresultatet i den endelige finalen, tilsvarer dette 127 p. på en FITA-runde).

Martinus måtte gjennom en shoot-off med Ole Gammelgård, Danmark, i kvartfinalen for å sikre seg siste plassen (12) i semifinalen, der han forøvrig ble nr. 6 (av 8 finalister).

Resultater:

1. Sebastian Flute	1260 p.	314 p.	294 p.	315 p.	307 p.
2. Stan Zabrodski	1270 p.	309 p.	316 p.	319 p.	305 p.
3. Jari Lipponen	1249 p.	307 p.	299 p.	315 p.	305 p.
4. Valeri Esheev	1256 p.	304 p.	302 p.	313 p.	299 p.
5. Andreas Lippoldt	1240 p.	296 p.	296 p.	-	295 p.
6. Steve Hallard	1252 p.	315 p.	306 p.	-	286 p.
7. Martinus Grov	1278 p.	306 p.	291 p.	312 p.	282 p.
8. Tomi Poikolainen	1287 p.	312 p.	294 p.	314 p.	270 p.

Tanker omkring et EM — av Dag Kjetil Paulsen

Martinus vant den innledende FITA-rundens 30-meter med 355 poeng. Han var nr. 4 etter kvalifiseringsrunden. Øistein lå glimrende an etter de tre første distansene, men bommet én gang på siste avstand og mistet tjufiremannsfinalen med noen få poeng. Roar skjøt en god 70-meter og fikk fjortende plass på distansen. Baard hadde problemer.

En brukbar 50-meter hjalp ikke mer enn litt. I førstningen imponerte laget. Vi la bak oss den ene nasjon etter den andre. Vi var oppe på sjetteplass før vi knakk og endte på ellevte. Martinus' syvendeplass til sist var kanskje det aller gledeligste som skjedde, men beskjeden hjemmenfra om at han var tatt ut til OL var også bra.

Det virker ikke som om vi bryr oss noe særlig. Vi setter oss høye mål og lar bare sjelden boblene komme opp. Vi erklærer oss fornøyde, vi lar eder og skrekkeligheter falle, jubler, fortviler, vil hjem. Vi lar ikke noen styre oss. Vi reiser verden rundt og er oss selv. Det handler om svømmebassenger og fiskelykke. Om de passes på, går motorene evig. Resultatlistene og det at noen faktisk sitter ved postkasser og TV-skjermer og venter på tall, finnes bakerst, som oftest tyllt inn i nåtid, to meter foran av og til, som vanittige gulrøtter.

Martinus ble altså nummer syv, Baard nummer 46, Roar nummer 44 og Bråthen, den eldste, nummer 30.

Rett hjem! Om de andre vet vi ingenting. Kommer noen bort og forteller oss en vits og klapper oss på skuldrene, er vi øyeblikkelig noens venn. Vi må hjem og trene. Esheev, som leser kriminalroman, nekter bestemt å røpe hvem morderen er. Han snubler ustanselig i Martinus' fra under parasollen fremstikkende tennissko. Vi forsøker å samle oss. La det nå handle om bueskyting.

Vi snakker alvorlig om å skaffe oss en trompet. I den skal vi tute når vi marsjerer forbi tribunene og presidentskapet, hver gang vi skyter en tier. For ikke å forvirre de andre, skal det være en trompet bare nordmennene vet om. Trompeten skal blåse oss hemmelige blatter og røpe for oss av småtriksene vi behøver for å lure de andre. Til neste gang vi drar avgårde, skal trompeten være klar. Vi har allerede kjøpt inn messingpolish og spesialstøvler. At svenskene ikke skjønner noe, beviser ingenting.

Bueskyting! Vær så snill! «Glem skuddene du har skutt,» sa mannen. «Tenk ikke på skuddene du skal skyte. Tenk på det skuddet du skyter nå. Hva som skjer nå, er det eneste som betyr noe. Hva som har skjedd, kan du ikke gjøre noe med. Hva som skal skje, vet

du ingenting om. Fortid og fremtid er ikke til annet enn til å skape forvirring. Nået er alt som er. Og: Forstyrrer det andre, da vekk med det andre!».

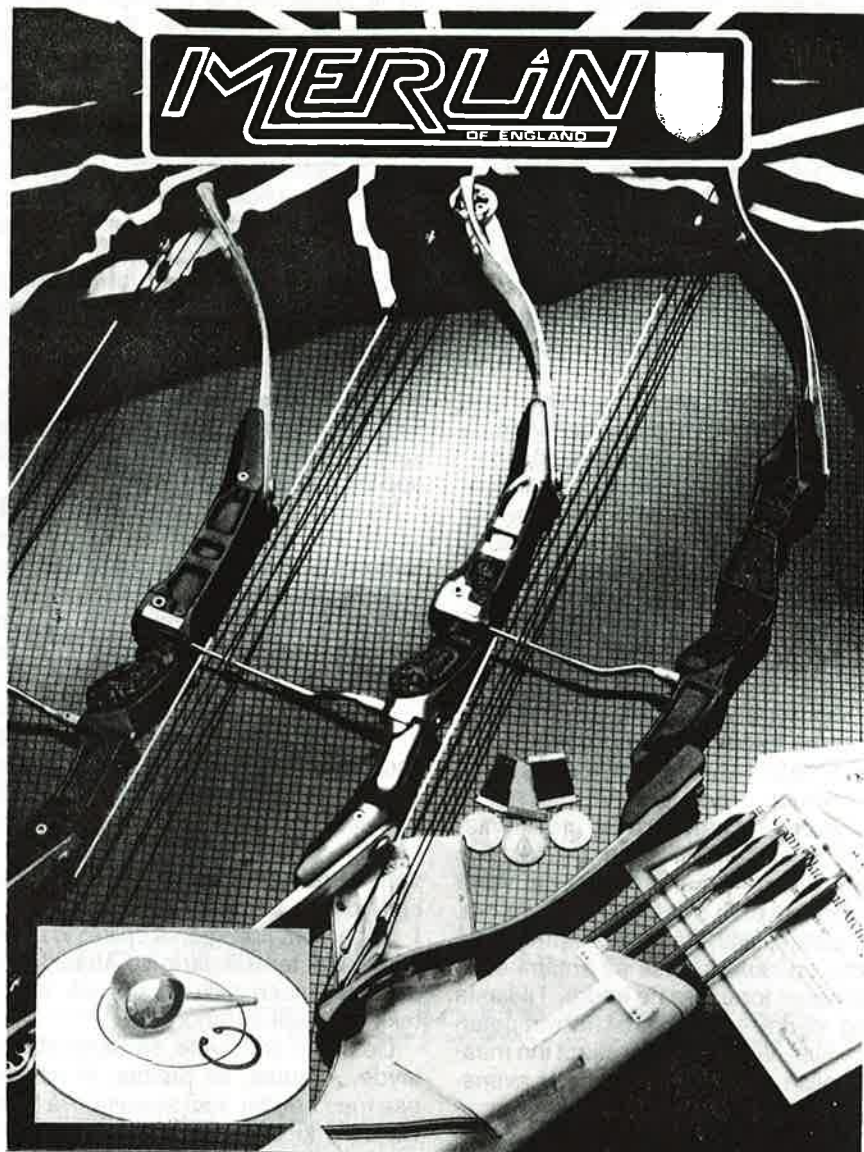
Hva er det de gjør? Tenke seg nået isolert fra fortiden, kan man kanskje. Leve i nået som om fortiden ikke var, er umulig. Nået uten fremtiden lar nået stå tilbake ribbet, uten retning. Nået alene finnes ikke. Vi vises hen til ikke-noe, og oppfordres til å fjerne resten!

Så rusler vi heller bort til golfbanen. Vi leier oss køller og blir gitt kart over området. Den første ballen lander sju centimeter fra en vannkanon. De to neste skytes over muren og lander ufattelig på motorveien. Snart er vi nede i fire slag pr. hull. Vi ser sirkustelt komme opp på bueskytterarenaen.

Nåets profét iklær seg narrens drakt, setter klovnene på og lar bjellene spille opp. Rundt og rundt går det i manesjen; unge og gamle jubler; fortere og fortere, sagespon hvirvler opp og blander seg med konfetti og ballonger; farger blander seg, blir én, alt; musikantene snubler, begravd i lyd og gjallende fanfarer fra trampoliner og barduner; en linedanser trampes ihjel av en sinnsyk elefant; dypt bulder er larm og hvin, metall!, og under teltet eksploderer marken. Titusen løse deler slynges til værs. Stanser. Henger stille... og flapper lydøst, lik høstløv, mot jorden.

Vi har fem hull igjen å spille. Vi er blitt flinke. Det tar ikke lang tid. Vi rekker tilbake til banen akkurat tidsnok til å si takk for nå til de andre.

De andre er helvete, sa Sartre da han levde, — guder, sa Steiner. Vi nærmer oss med hender som skjelver. På hjemvei er vi klokere. Hjemover vet vi å ta med oss det nødvendige. Alt. Er bevisstheten om at det hele og det hele satt ut til liv. Derfra nærmer vi oss buene og pilene og de andre og EM er en klubb for de spesielt interesserte.

PreciTech

PreciTech A/S, Postboks 44,
(Nytunvn. 3) N-1406 Hebekk-Ski
Telefon: (09) 87 70 50. Telefax: (09) 87 70 77

Nordisk mesterskap i skiveskyting

GOD SKYTING AV MARTINUS GROV I SENIORKLASSEN OG GUNNAR FYKSE I JUNIORKLASSEN GA TO NORSKE SØLVMEDALJER I ÅRETS NORDISKE MESTERSKAP PÅ KARMØY.

Laget besto av Martinus Grov, Jan Stensby og Øistein Bråthen (som steppet inn på kort varsel etter avbud fra Baard Lindberg) i herrer senior, Mats I. Smørdal, Bent Nødland og Gunnar Fykse i juniorklassen og Wenche Hess som stilte opp i damenes senior-klasse, da ingen andre nasjoner anmeldte damejuniorer. Undertegnede var lagleder.

I løpet av onsdagen kom alle til Karmøy Hotell. Skytterne fra utlandet ankom etter en lang og varm biltur, Mats Inge og Martinus fra Norge med fly til Haugesund, mens Bent og Gunnar klarte seg med en kort fergetur fra Stavanger.

Torsdagen gikk med til offisiell trening og utstyrsinspeksjon - og alt så ut til å stemme bra for de norske skytterne.

Fredag var første konkurransedag og vi våknet opp til lett regnvær, men etter en kort åpningsseremoni og prøvepiler (6 piler på 4 min.) sluttet det å regne og vi hadde egentlig perfekt skytevær. I herrenes seniorklassen åpnet finnen Petteri Alahuhta forrykende og vant 90m på hele 320p. foran landsmannen Nurmi på 306 p. og Martinus på 305 p. Martinus skjøt deretter en glimrende 70m på 331 p., men tok likevel bare 3 p. innpå den ledende finnen. En klar annenplass var det likevel etter første dag, og man var spent på om det skulle lykkes Martinus å ta igjen det ganske solide forspranget.

I juniorklassen skjøt Jouni Similää en god 70m på 315 p., men både Bent og Gunnar perset med hhv 309 p. og 308 p. og var således helt med. Gunnar fortsatte den gode skytingen og perset også på 60m med 324 p. Likevel dro Similää fra med suverene 336 p. Bent holdt 3. plassen etter første dag, men finnen Mikko Ojala lå nå tett bak. Sverige dominerte i dameklassen og ledet "dobbel" etter første dag, mens Wenche skjøt jevnt bra uten å nå de store høyder. Stort sett var hele det norske laget ved godt mot før annen dags skyting. Vi var spente før start og håpet at de norske skytterne kunne klatre oppover listen.

Martinus skjøt 325 p. på 50m - litt for lite til å hente inn den ledende finnen som fikk samme resultat, selv om Martinus skjøt en glimrende 30m på 352 p. og tok inn 9 poeng på denne distansen. Det ble finsk gull på 1316 p. og sølv til Martinus på 1313 p. Jan Stensby skjøt en fin 50 m på 321 p. og kjempet om en 5. plass med en danske og en finne. Marginene var imidlertid ikke på Jans side og han endte som nr. 7 - 1256 p. lar seg imidlertid høre.

Gunnar fortsatte å "perse" og 317 p. på 50m rystet nok selv finnen Similää som måtte skjerpe seg kraftig for ikke å komme inn i en nervepirrende sluttspurt om gull. Han svarte da også med 347 p. på 30m mot Gunnars 341 p. og vant med 1305 p. Gunnar fikk 1290 p. - en kraftig forbedring av personbeste. Sterkt gjort i et nordisk mesterskap.